

Afirmacja dodająca energii

W moim życiu, wszystko dzieje się dla mojego najwyższego dobra.

Z tej i z każdej sytuacji w moim życiu , wynika dla mnie tylko dobro.

Potrafię dokonywać pozytywnych zmian w swoim życiu.

Od teraz codziennie robię dla siebie coś dobrego.

Dokonuję właściwych wyborów.

Szanuję siebie i kocham siebie.

Życie spełnia wszystkie moje potrzeby z wielką obfitością.

Mam zatem obfitość zdrowia.

Obfitość pieniędzy.

Obfitość miłości.

Czuje wdzięczność za swoje życie.

Titanic

1. Jeśli masz możliwość to koniecznie obejrzyj film „Titanic” w reżyserii Jamesa Camerona. Nawet, jeśli już znasz ten film. Teraz spojrzysz na niego nowymi oczami :)

2. Opis filmu i fabuła „Titanica”

Film był kręcony od 16 września 1996 do 23 marca 1997. Produkcja filmu podzielona była na trzy etapy. Pierwszym z nich było nakręcenie zdjęć wraku. W tym celu filmowcy dwanaście razy schodzili na dno batyskafami MIR-1 i MIR-2, filmując autentyczne szczątki wraku Titanica. Etap drugi to sekwencje współczesne, w których Rose Calvert rozpoczyna swoją opowieść. Najtrudniejszy w realizacji był etap trzeci – wymagał on skonstruowania

wiernej repliki statku, a następnie jej zatopieniu zgodnie ze znanymi faktami historycznymi. Podczas gdy w Halifaxie kręcono ujęcia sekwencji współczesnej, w Rosarito Beach (stan Baja California w Meksyku) powstała dekoracja. Sztab projektantów, artystów, budowniczych i konstruktorów zbudował replikę zewnętrznej części statku w skali 1:1 (nieznacznie zmniejszono tylko kominy i łodzie, wyeliminowano zbyteczne elementy, by statek zmieścił się w basenie). To przy użyciu tej repliki nakręcono m.in. sekwencję wypłynięcia Titanica z Southampton, w której to w cieniu wielkiej dekoracji znajdowało się ponad tysiąc statystów. Zbudowano również gigantyczny basen wypełniony 680 tysiącami hektolitrów wody, a następnie zatopiono w nim gigantyczną replikę Titanica.

Aby stworzyć złudzenie, że filmowy "Titanic" rzeczywiście płynie po morzu, basen i zakotwiczoną w nim replikę usytuowano wzdłuż linii brzegowej z widokiem oceanu na dwieście siedemdziesiąt stopni, co umożliwiała uchwycenie kamerą naturalnego horyzontu. Dodatkowo, na podstawie zebranych danych meteorologicznych, wybrano taką stronę statku, by wiatr pochylił dym z kominów, powodując złudzenie płynięcia statku.

Premiera filmu opóźniła się względem pierwotnie planowanego terminu wydania, przypadającego w lipcu 1997. Studia filmowe 20th Century Fox (posiadające prawa do filmu i międzynarodowej dystrybucji) oraz Paramount Pictures (posiadające prawa na terenie Stanów Zjednoczonych) zaczęły się niepokoić. Już w połowie 1997 Titanic był najbardziej kosztownym filmem wszech czasów, a wydatki wciąż rosły. Szacowany koszt produkcji zamknął się w liczbie 200 milionów dolarów, co wynosi więcej, aniżeli rzeczywisty koszt produkcji i wykończenia prawdziwego Titanica. Cameron zdecydował się poświęcić swoją reżyserską gażę, byle tylko doprowadzić do zrealizowania swojego dzieła. Ostateczna wersja, którą reżyser dostarczył dystrybutorowi trwała ponad 3 godziny. O fakcie dość chłodnego przyjęcia świadczy to, iż zastanawiano się, czy dane będzie Cameronowi po raz kolejny pracować nad jakimkolwiek hollywoodzkim filmem. Trzymał się jednak twardo swoich racji, kwitując sugestie o skróceniu obrazu filmowego słowami: "Skróćcie mój film po moim trupie".

Data premiery przesunięta została na 19 grudnia 1997. Przez pierwszy weekend wyświetlania film zarobił zawrotną sumę 28 milionów dolarów. W ciągu tygodnia zysk ten się potroił. Przed końcem roku ta liczba wyniosła już 100 milionów dolarów, i nic nie wskazywało, by to tempo spadało. Wpływy ze sprzedaży biletów na całym świecie przekroczyły 1,8 mld dolarów co plasuje go na drugim miejscu najbardziej dochodowych filmów wszech czasów.

W Stanach Zjednoczonych film był wyświetlany w kinach przez dwieście osiemdziesiąt jeden dni (najdłużej w historii) – od 19 grudnia 1997 roku do 25 września 1998 roku.

Opis fabuły

Akcja filmu rozpoczyna się w roku 1996. Grupa zawodowych poszukiwaczy skarbów w zatopionych statkach, na czele z Brockiem Lowettem, usiłowała odnaleźć i wydobyć z wraku Titanica legendarny diament o nazwie Serce Oceanu, który podobno zatonął wraz z nim. W trakcie jednego z zanurzeń, poszukiwacze wydobyli sejf z kabiny Caledona Hockleya. Przypuszczali, że znajdował się tam poszukiwany diament. Zamiast niego znaleźli dobrze zachowany akt dziewczyny, która na szyi miała zawieszony Serce Oceanu. Rysunek został pokazany w telewizji. Przypadkowo program oglądała Rose Calvert, 100-letnia wdowa która rozpoznała siebie na rysunku wydobytym ze statku. Poinformowała o tym poszukiwaczy, którzy zaprosili ją na statek poszukiwawczy. Tam rozpoczęła opowieść ze swoich wspomnień z tragicznego rejsu, historię powstania rysunku oraz losy diamentu.

Za sprawą retrospekcji Rose opowiedziała im trzy dni z dziewiczego rejsu, gdy jeszcze nosiła nazwisko DeWitt Bukater. W podróż statkiem wybrała się wraz z majątnym narzeczonym Caledonem Hockleyem i swoją matką Ruth. Rose nie kochała Cala, ale akceptowała go pod silnym wpływem matki. W tym samym czasie w pubie, niedaleko miejsca cumowania statku, Jack Dawson, biedny amerykański szkicownik czasowo przebywający w Anglii, wygrał w pokera bilet na Titanica, co potraktował jako dar niebios.

Podczas rejsu Rose, znużona konwenansami i zasadami panującymi wśród najbogatszych tego świata, po kolejnej awanturze z Calem, postanowiła popełnić samobójstwo. Chciała wyskoczyć za burtę statku prosto do lodowato zimnej wody, która w Oceanie Atlantyckim miała zaledwie kilka stopni powyżej zera. Obserwujący całe zdarzenie Jack zdążył wciągnąć ją, stojącą już za barierką, na pokład. W zamieszaniu został posądzony o napastowanie pasażerki pierwszej klasy. Rose skłamała, że chciała tylko zobaczyć śruby a Jack ją złapał. W nagrodę otrzymał zaproszenie od Caledona na wspólną obiadową kolację. Nazajutrz Jack i Rose udali się na spacer, gdzie chłopak pokazał swe prace. Wieczorem planował w żartach, że nauczy ją jazdy konno okrakiem, wspólną wyprawę na molo i jazdę kolejką górską aż do mdłości. Spotkanie przerwało pojawienie się matki i jej znajomych przez co Rose poszła się przebrać na posiłek. Molly pożyczyła Jackowi smoking swojego syna a bogacze przyjęli go jak swego. Kolejnego dziedzica kolejarskiej fortuny. Niezastąpiona matka Rose, Ruth, przypomniała jednak wszystkim, że Jack sypia w kajutach trzeciej klasy. On natomiast zaimponował towarzystwu swą pewnością siebie i chęcią poznawania wielu ludzi. Po wszystkim zaprosił Rose na dolne pokłady, na irlandzkie tańce i zabawę. Nazajutrz Cal wpadł w szał i zażądał szacunku należnego mężowi. Natomiast Ruth, pamiętająca długi zmarłego męża i tylko dobre nazwisko po nim, zakazała córce spotykania się z chłopakiem. Między Rose i Jackiem zrodziło się jednak uczucie. Za jej prośbą narysował on rysunek, do którego Rose pozowała nago. Jack zachował się jak artysta i nie poszedł z nią do łóżka. Jack włożył diament do sejfów a ona jego rysunek. Uciekli przed lokajem Cala do ładowni, gdzie uprawiali seks a po wyjściu stamtąd, Rose oznajmiła mu, że razem wyjdą na ląd po dobieciu do Ameryki.

Titanic zderzył się z górą lodową i zaczął nabierać wody. Cal Hockley domyślił się, że serce Rose nie należy już do niego. Zlecił swojemu ochroniarzowi intrygę w celu usunięcia rywala. Według polecenia, wsunął Jackowi do kieszeni Serce Oceanu. Jack został oskarżony o kradzież błękitnego diamentu. Ochrona statku umieściła chłopaka w areszcie w niższych poziomach statku. Gdy Titanic zaczął na dobre nabierać wody, strażnicy pozostawili go na łaskę losu. Cal obładował swe kieszenie kosztownościami, w tym Sercem Oceanu.

Kiedy Ruth kazała córce wsiąść do szalupy, Rose rozkazała się zamknąć matce i zostawiła ją w niej wraz z Molly Brown. Sama pobiegła do Jacka ale Cal złapał ją. Ona opluła mu twarz i uciekła. Udało jej się dotrzeć do Jacka i uwolniła go z kajdanek za pomocą siekiery. Miała dużo szczęścia ponieważ ostrze uderzyło w rurę na której był rozciągnięty łańcuszek od kajdanek a nie w dłoń mężczyzny. Po dużych trudnościach dotarli na powierzchnię, pokład A. Spotykali Cala i razem z Jackiem zaczęli namawiać Rose aby wsiadła do szalupy. Przed wejściem do łodzi ratunkowej Caledon dał Rose swój płaszcz, aby nie było jej zimno, gdyż była cała mokra, bo ratowała Jacka ze aresztu wypełniającego się wodą. Jack obiecał jej, że niedługo się zobaczą. Rose uwierzyła mu i wsiadła do szalupy. Kiedy powoli się obniżala, Jack i Rose patrzyli na siebie. Kiedy była w połowie Rose wyskoczyła z łodzi i została wciągnięta na statek. Jack pobiegł na spotkanie z ukochaną. Gdy na siebie wpadli przy zegarze, zaczęli się całować. Po chwili przybiegł Cal i zaczął do nich strzelać, próbując zabić. Zdążyli przed nim uciec a Cal zorientował się, że diament oddał byłej narzeczonej. Po wydostaniu się z zalewanego wodą labiryntu korytarzy, spotkali Thomasa Andrewsa, konstruktora statku. Stwierdził, że to jego wina, że statek tonie bo mógł zbudować mocniejszy. Pożegnał się z Rose dając jej kapok. Postanowił, że zatonie wraz ze statkiem. Również Hockleyowi udało się uciec z tonącego statku ponieważ podszył się pod ojca porzuconego dziecka i wsiadł razem z dziewczynką do szalupy ratunkowej.

Zakochani wyszli na powierzchnię tonącego statku, który osiągał coraz większy przechył. Rose i Jack, dla których zabrakło szalup, musieli się ratować w inny sposób. gdy Titanic przechylał się, zdążyli dojść do rufy, miejsca w którym się spotkali. Gdy konstrukcja osiągnęła przechył 45 stopni, pękła od pokładu aż do stępki, a rufa opadła z powrotem na wodę. Dziób zatonął i pociągnął z sobą rufę, stawiając ją z całkowitym pionem. W trakcie przechyłu, Jack i Rose przeszli na zewnętrzną stronę barierki. Titanic zatonął ale Rose i Jacka nie wciągnął wir. Odnaleźli się w wodzie. Młodzieniec umieścił Rose na pływającym fragmencie drzwi ze statku, ale nie znalazło się tam miejsce dla niego. Dał jej nadzieję, że szalupy przyplyną i wymusił na niej obietnicę by się nigdy nie poddawała. Powiedział, że nie umrze na środku oceanu, lecz jako staruszka w ciepłym łóżku. Zanim to nastąpi urodzi mnóstwo dzieci i będzie patrzyła jak dorastają. Niedługo potem Jack zmarł

z wyiębienia. Zmarznięta Rose odłączyła go od drzwi na których leżała i pozwoliła mu opaść na dno oceanu. W ostatniej chwili zaalarmowała pływającą w okolicy łódź ratunkową dowodzoną przez piątego oficera Lowe'a, za pomocą gwizdka zmarłego oficera.

Po kilku godzinach wszyscy ocaleni z katastrofy zostali podjęci przez statek pasażerski Carpathia. Cal Hockley udał się na poszukiwanie Rose. Niedoszła żona ukryła się przed nim, przykrywając twarz kocem. Gdy ten zawrócił, ona spojrzała na niego, gdy zniknął pomiędzy ocalałymi. Widziała go po raz ostatni. Ożenił się i odziedziczył po ojcu miliony. Jego interesy podkopał wielki kryzys 1929 roku po czym się zastrzelił o czym przeczytała w gazecie. Przy spisywaniu danych ocalałych, już w Nowym Jorku, podała się jako Rose Dawson. Ku swojemu zdumieniu odkryła, że w kieszeni jej płaszcza leżało Serce Oceanu, diament, który osiemdziesiąt lat później stał się pretekstem do podróży w miejsce spoczynku wraku Titanica. Stuletnia Rose wrzuciła diament od apodyktycznego byłego narzeczonego do morza, tam gdzie uważała, że jest jego miejsce.

Zakończenie filmu to wizja staruszki leżącej z zamkniętymi oczami w łóżku. Obok stoją jej zdjęcia jako aktorki, afrykańskiej podróżniczki, pilotki samolotu, laureatki dyplomu uniwersyteckiego i wędkarki nauczonej jeżdżenia okrakiem na koniu. Migawki z dobrze przeżytego i szczęśliwego życia. Zapewne takiego, jakiego chciała dzielić z Jackiem. Rose sunęła do zrujnowanego przez korozję statku w kierunku bakburty, do sali z wielkimi schodami i szklanym żyrandolem. W międzyczasie, z każdym kolejnym metrem, wewnątrz zaczęło się odnawiać i kobieta weszła do sali jakby dopiero co oddanej do użytku, wypełnionej przychylnymi jej pasażerami. Jack stał przy zegarze i znów był młody. Młoda Rose podeszła do niego po schodach i oboje pocałowali się. Ten gest został nagrodzony brawami reszty pasażerów i załogi. Scenę można interpretować na wiele sposobów. Dwa najważniejsze to sen kobiety lub śmierć samej Rose. W tej wizji, dusza kobiety połączyła się ze swym ukochanym. Przemawiają za tym trzy argumenty: oklaskujący tłum składający się z tych co zginęli w obrębie statku, biel sukni Rose jakby sama była duchem oraz spełnienie słów Jacka.

Jack do Rose

„Nie rób tego. Nie żegnaj się. Jeszcze nie. Rozumiesz? Słuchaj Rose, nie zostaniesz tu. Będziesz żyć dalej. Będziesz mieć furę dzieci. Będziesz patrzeć jak rosną. Umrzesz jako staruszka w ciepłym łóżku. Nie tutaj, nie dziś, nie tak.”